בני ברק
אגף קהילות צעירים ונוער

גליון פרשת השבוע לילדי קהילות הקודש

טוּעֲמִיךָ

גליון 148 • פרשת בראשית התשפ"ד

ילדי בני היכלא
השמרתי שומרים
מחזיקים את העולם

יַלְדֵי בְּנֵי הֵיכָלָא
מִתְחַזְּקִים
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
וּבִתְפִלָּה

'הִשְׁמַרְתִּי שׁוֹמְרִים' > עמוד 6

רַבֵּנוּ הַגָּרָ"א מִוִּילְנָא, הָיָה נוֹדֵד מֵעִיר לְעִיר, כָּךְ, לְגַדֵּל קְדָשָׁתוֹ וּפְרִישׁוּתוֹ הָיָה עוֹרֵךְ 'גָּלוּת', כָּל יוֹם הָיָה יָשֵׁן בְּמָקוֹם אַחֵר, וְסִפּוּרִים רַבִּים נִקְשְׁרוּ עַל זְמַן גָּלוּתוֹ.

בְּאַחַת הַפְּעָמִים, בִּהְיוֹתוֹ כְּבֶן עֶשְׂרִים בִּלְבַד, הִגִּיעַ לְאַחַת מֵעֲיָרוֹת גֶּרְמַנְיָה, וְנִתְאַכְסֵן אֵצֶל רַב הָעֲיָרָה.

רַב הָעֲיָרָה שָׂרָאָה שֶׁלְּפָנָיו עוֹמֵד אָדָם מְרוֹמָם, הִצִּיעַ בְּפָנָיו שְׁאֵלָה שֶׁזְּמַן רַב כְּבָר טוֹרֶדֶת מְנוּחָתוֹ.

אָבִיו שֶׁל הָרַב זַצַ"ל שֶׁהָיָה גַּם רַב הָעֲיָרָה, הִשְׁאִיר אַחֲרָיו סֵט חֲמָשִׁים, עִם הַגָּהוֹת בַּצַּד שֶׁל חִדּוּשִׁים שֶׁהוּא רָשַׁם, וּבְּכָרָשַׁת בְּרֵאשִׁית רָשׁוּם הָיָה בִּכְתַב יָדוֹ מֵעַל הַמִּלִּים 'אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל' אוֹתִיּוֹת: "קא"ס עש"א", וְעַל הַמִּלִּים 'הַמָּאוֹר הַקָּטָן' רָשׁוּם אוֹתִיּוֹת, "ג"ס עש"א".

פֵּשֶׁר דָּבָר זֶה שָׁאַלְתִּי כְּבָר רַבִּים וְאַף אֶחָד מֵהֶם לֹא יָדַע לְבָאֵר פֵּשֶׁר אוֹתִיּוֹת אֵלּוּ, אָמַר לְהַגְּרָ"א.

תּוֹךְ כְּדֵי דִּבּוּר הֵשִׁיב לוֹ הַגָּאוֹן, כִּי אָבִיו רָצָה לְיַשֵּׁב קְשְׁיָה עֲצוּמָה, מַדּוּעַ הַיֶּרַח נִקְרָא 'קָטָן' וְהַשֶּׁמֶשׁ נִקְרֵאת 'גָּדוֹל', וַהֲלֹא שְׁנֵיהֶם גְּדוֹלִים. וְעַל זֶה תֵּרֵץ, שֶׁיֵּשׁ דִּין בַּגְּמָרָא [בבבא מציעא יב, ב], שֶׁכָּתוּב 'גָּדוֹל' אֵין הַכַּוָּנָה גָּדוֹל מַמָּשׁ, וְשֶׁכָּתוּב 'קָטָן' אֵין הַכַּוָּנָה קָטָן מַמָּשׁ. אֶלָּא אִם גָּדוֹל וְסָמוּךְ עַל שֻׁלְחַן אָבִיו, זֶהוּ קָטָן, וְאִלּוּ קָטָן וְאֵינוֹ סָמוּךְ עַל שֻׁלְחַן אָבִיו, זֶהוּ גָּדוֹל.

וּכְבָר יָדוּעַ הַהֶבְדֵּל בֵּין אוֹר הַחַמָּה לְאוֹר הַיֶּרַח, הַשֶּׁמֶשׁ יֵשׁ לָהּ אוֹר עַצְמִי, אֲבָל הַיֶּרַח אֵין לָהּ אוֹר אֶלָּא מַה שֶּׁהִיא מְקַבֶּלֶת מֵאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ.

וְזוֹ כַּוָּנַת אָבִיךָ, סִיֵּם הַגְּרָ"א, שֶׁרָשַׁם אָבִיו עַל הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל: קא"ס עש"א, הַיְנוּ ר"ת 'קָטָן אֵינוֹ סָמוּךְ עַל שֻׁלְחַן אָבִיו', שֶׁלָּכֵן נִקְרֵאת הַשֶּׁמֶשׁ 'גָּדוֹל', מִפְּנֵי שֶׁהִיא אֵינָהּ סְמוּכָה עַל שֻׁלְחַן אֲחֵרִים. וְעַל תֵּבַת 'קָטָן' שֶׁל הַיֶּרַח רָשַׁם: גָּדוֹל סָמוּךְ עַל שֻׁלְחַן אָבִיו, שֶׁאֲפִילּוּ שֶׁהוּא גָּדוֹל, אִם הוּא סָמוּךְ עַל שֻׁלְחַן אָבִיו נִקְרָא קָטָן.

הזוכה במדור 'כסף משנה' בקופת חיסכון דיגיטלית:

אריאל יהל – המרכזי שכונת אוסם

הזוכים במדור 'רץ למשנה' בספר 'בצילם':

משה מאיר גולדברג – חניכי הישיבות 'בית אהרן' (רד"ק) | יהודה אריה בן שלמה – רמת אלחנן

מצלמת ילדים:

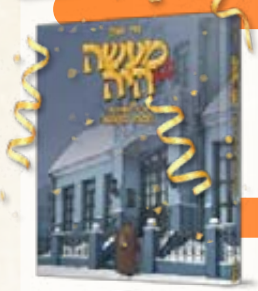
חיים מיליקובסקי – סטריקוב | אברהם רוטר – כולל הלפרין

שובר חלומות מתוקים:

יהודה כהן – רמת אלחנן | אליהו שכטר – צאנז | שמעון הרשטיק – ראדזין

מעשה שלא היה:

אברהם גליק – ארחות תורה | צבי טברסקי – טשערנאביל | יעקב קליין – דאראג | רובי גולדמן – זוועהיל | מנחם מאיר זקס – הליכות משה

חותמת אותיות:

שמעון לוין – ראדזין | אברימי הוכברגר – רמת אלחנן | אבי רבינוביץ – שיכון ה' המרכזי | יוסי כהן – יד אהרן | איתמר פרידמן – יוצאי חברון קרית הרצוג | אהרון זאב מייזליש – לוקווע וולברוז | אלישע סחייק – מוהליבר | יהודה מרגליות – צא"ו רמת אהרן

חלוקת הפרסים תתקיים אי"ה **ביום שלישי ב' חשון**

הילדים היקרים ששמם מופיע ברשימה זו, יכולים לפנות לצורך קבלת הפרס, למשפחת הרבסט, רחוב בעל שם טוב 17 | בין השעות 14:30 – 13:30 בצהרים, ובין השעות 20:30 – 18:30 בערב

חלוקת הפרסים מתקיימת בימי שלישי בלבד, יש להצטייד במספר זהות של הזוכה

ילד שלא יוכל לבוא לנקודת החלוקה במועד החלוקה, יוכל לקבל את הפרס במועד החלוקה בשבוע שלאחריו בלבד!

// לאחמ"כ מפסיד את זכאותו לקבל פרס //

ילדים ששמם פורסם במהלך החודשים האחרונים ועדיין לא קבלו זכייתם, ישאירו הודעה בקול ברור בקו "בני היכלא" שלוחה 3, שימו לב! בכדי שנוכל לטפל בפניה, יש להקליט את כל הפרטים לפי הנאמר שם

רשימת הזוכים מבין משיבי גליון פרשת בראשית תפורסם אי"ה בגליון פרשת לך לך

בני ברק
אגף קהילות צעירים ונוער
משרד ההתיישבות והמשימות הלאומיות

יו"ל ע"י מערכת 'בני היכלא'
שע"י אגף 'קהילות צעירים ונוער'
עיריית בני ברק
הפקה: תורה דיליה 03-800-9090
t038009090@gmail.com
© כל הזכויות שמורות
תורה דיליה
לחיזוק קנין אישי בתורה
שע"י עמותת מעשה ידי 580584555

תודת המערכת נתונה
לעורכי התוכן
הרב בנימין בוגרד > הרב שלמה קולדצקי > הרב יאיר ויסברג
הרב מרדכי חלמיש
> הרב שמואל ברקוביץ
> ח. מוטצען
גריד מילה
עימוד ועיצוב ז. הלר

קהילות המעוניינות להצטרף לתוכניות "בני היכלא" ישלחו מייל לכתובת: T038009090@gmail.com

רוצים לזכות בפרסים יקרי ערך? חייגו לקו "בני היכלא": 0733-638-700 שלוחה "טועמיה" – שלוחה 5
ילדי בני היכלא לומדים מחכימים וזוכים! המערכת פתוחה לעדכונים החל מיום חמישי ועד יום שני בערב

1	חידה הלכתית	2	חידת רש"י	3	משיבים כהלכה	4	'כסף משנה'
		5	איור, נכון?	6	שונה הלכות		

7	חידון טריוויה בפרשה	8	**עדכון על בצוע משימות:** אמירת ווארט, שאלה או תשובה מגליון "טועמיה" בסעדת שבת > אמירת "שנים מקרא ואחד תרגום" > למוד מדור 'והבדת' בשלחן שבת	9	הכלטת חידה עבור גליון "טועמיה"

וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג

שְׁאֵלוֹת, חִידוֹת
וְאֶתְגָּרִים בַּפָּרָשָׁה

יַלְדֵי 'בְּנֵי הֵיכָלָא' הַיְקָרִים!
מַתְחִילִים מִבְּרֵאשִׁית!

בעז"ה הָחֵל מִשַּׁבּוּעַ זֶה – פָּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית – נִתְחַדֵּשׁ עִם מְדוֹרִים חֲדָשִׁים:
חִידוֹת, טְרִיוִיָה, יְדִיעוֹת, שְׁאֵלָה הֲלָכָתִית, סִפּוּרִים, וְעוֹד מְדוֹרִים מְגֻוָּנִים וּמְעַנְּגֵי שַׁבָּת.
אָז הִנֵּה, בּוֹאוּ יַחַד, חַדְּדוּ הַמֹּחוֹת, פַּלְפְּלוּ בְּחָכְמָה, וְעֵנוּ תְּשׁוּבוֹת...

חִידוֹן טְרִיוִיָה בַּפָּרָשָׁה

שְׁאֵלוֹת 1–3 מֵהַמִּקְרָא
שְׁאֵלָה 4 – מִבַּעַל הַטּוּרִים
שְׁאֵלָה 5 – מִמְּפָרְשֵׁי הַתּוֹרָה

1. מִי בְּנוֹ שֶׁל 'יֶרֶד'?

1. מְתוּשֶׁלַח.
2. חֲנוֹךְ.
3. אֱנוֹשׁ.
4. קֵינָן.

2. שְׁנוֹת מְתוּשֶׁלַח הֵן?

1. 756.
2. 870.
3. 969.
4. 920.

3. הַדָּגִים נִבְרְאוּ בְּיוֹם...

1. שְׁלִישִׁי.
2. רְבִיעִי.
3. חֲמִישִׁי.
4. שִׁשִּׁי.

4. מַה יָּרַד לְיִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר מֵהַשָּׁמַיִם עִם הַמָּן? [בעל הטורים (פ"ב)]

1. מָזוֹן לְתִינוֹקוֹת.
2. סִפְרֵי תּוֹרָה.
3. אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת.
4. בְּגָדִים.

5. בְּשָׁעָה שֶׁאָדָם אוֹמֵר בְּשַׁבָּת 'וַיְכֻלּוּ', מָה הַמַּלְאָכִים הַמְּלַוִּים אוֹמְרִים לוֹ? ['דעת זקנים']

1. תִּזְכֶּה לִחְיוֹת עוֹד שַׁבָּת.
2. שֶׁיִּזְכֶּה לְפַרְנָסָה.
3. שֶׁיִּזְכֶּה לְנַחַת מִבָּנִים.
4. שֶׁיִּזְכֶּה לְכַפָּרַת עֲוֹונוֹת וְשֶׁיִּסְּרוּ עֲוֹונוֹתָיו.

מִילָּה בְּקִיצּוּר

בְּכָל שָׁבוּעַ תַּגִּיעַ חִידָה שֶׁהַפִּתָּרוֹן שֶׁלָּהּ מוֹבִיל לְדִבְרֵי רַשִּׁ"י בַּפָּרָשָׁה.
עֲלֵיכֶם לִמְצֹא מַהוּ הַפָּסוּק עָלָיו רַשִּׁ"י מְדַבֵּר.

חֵיךְ שֶׁנִּפְתַּח חֶת הַקִּדּוּשׁ
וּבַזְּמַן שֶׁהָעוֹלָם בְּחִדּוּשׁ,
מְיֻחֶדֶת לָהּ הָ–לוֹת,
שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ לְמוֹת
לְמַס יִקְחוּ ה'–תּוֹרַת חַיִּים
הָעוֹלָם יַעֲמֹד וְלֹא יֶחֱזֹר לְמַיִם

הֲיָדַעְתָּ?! יְדִיעָה חֲדָשָׁה וְנִפְלָאָה בַּפָּרָשָׁה!

"וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ וָאֹכֵל" (בראשית ג, יב)

כָּתַב הַמָּגֵן אַבְרָהָם בְּסִפְרוֹ 'שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן' עַל הַתּוֹרָה, בְּשֵׁם הָרָמָ"ע מִפָּאנוֹ:
לָאָדָם הָרִאשׁוֹן, זְרוֹעוֹת יָדָיו לֹא רָצוּ לְהִפָּתַח, וְהָאִשָּׁה נָתְנָה לוֹ אֶת הָאֹכֶל לְתוֹךְ פִּיו וְהוּא אָכַל,
וְזוּ הַכַּוָּנָה 'נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ וָאֹכֵל'.
וְתִרְאוּ בְּבַעַל הַטּוּרִים עוֹד פֵּרוּשׁ מְעַנְיֵן בָּזֶה.

חִידָה הֲלָכָתִית

בְּכָל שָׁבוּעַ נָגִישׁ כָּאן מָשָׁל תַּלְמוּדִי אוֹ הֲלָכָתִי שֶׁמְּקוֹרוֹ מִהַפָּרָשָׁה.
עֲלֵיכֶם לִמְצֹא מַהוּ הַפָּסוּק אֲלָיו הוּא קָשׁוּר.

וְהַשָּׁבוּעַ:
אָדָם שֶׁמַּגִּיעַ לְבֵית דִּין, וְחַיָּב מִיתָה, בֵּית דִּין בְּעַצְמָם טוֹעֲנִים לוֹ טְעָנוֹת כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתוֹ.
יוֹצֵא מִן הַכְּלָל הוּא הַ'מֵּסִית', מִי שֶׁמֵּסִית אֶת הַשֵּׁנִי לַעֲבֹר עֲבֵרָה הַדִּין הוּא שֶׁ"אֵין טוֹעֲנִים לַמֵּסִית".

מֵהֵיכָן נִלְמַד זֹאת? (סנהדרין כט, א)

אִיּוֹר, נָכוֹן?

בְּכָל שָׁבוּעַ נַצִּיג כָּאן אִיּוֹר עַל הַפָּרָשָׁה,
בָּאִיּוֹר יֵשְׁנָה טָעוּת אַחַת אוֹ יוֹתֵר, פְּעָמִים יוֹתֵר קָשֶׁה וּפְעָמִים קַלָּה. עֲלֵיכֶם לִמְצֹא מַהִי הַטָּעוּת!

מַעֲרֶכֶת בְּנֵי הֵיכָלָא מְבָרֶכֶת
בָּזֹאת אֶת חֲתָנֵי הַבַּר מִצְוָה

דּוּדִי בֶּן לוּלוּ - אֱבֶן יְשָׁרְאֵל
יִשְׂרָאֵל גּוֹלְדְמַן - אֹהֶל יַעֲקֹב
יְהוֹנָתָן חַי - נַחֲלַת מֹשֶׁה
נֹעַם חֲפוּטָא - לֵב נָבוֹן
אַהֲרֹן יָלִין - שֵׁם אֲבוֹתַי
יְשֻׁשְׁכָּר דֹּב סוֹקוֹלוֹבְסְקִי - שִׁמְעָה תְּפִלָּתִי

מַטְעַמֵּי הַפָּרָשָׁה
הַמְחָשָׁה מְרַתֶּקֶת עַל פִּי מִדְרָשֵׁי חַז"ל

בְּרִיאַת הַבְּהֵמוֹת וְהַחַיּוֹת

מַגִּישׁ: מָרְדְּכַי חַלָּמִישׁ
צִיּוּר: דָּוִד בִּיכְמָן

יְלָדִים יְקָרִים וַאֲהוּבִים!

הַאִם אַתֶּם יוֹדְעִים כֵּיצַד נִבְרְאוּ הַבְּהֵמוֹת וְהַחַיּוֹת? הַאִם הֵם נִבְרְאוּ וְהוֹפִיעוּ לְפֶתַע פִּתְאוֹם בָּאֲוִיר? וְאוּלַי הֵם יָרְדוּ שְׁלֵמִים מִן הַשָּׁמַיִם? הַאִם חֲשַׁבְתֶּם עַל כָּךְ?

וּבְכֵן, בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה נֶאֱמַר, אוֹדוֹת הָאֵרוּעִים שֶׁהָיוּ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: "**וַיֹּאמֶר אֱ-לֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ, בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ, וַיְהִי כֵן**" (בְּרֵאשִׁית א,כד).

הֲרֵי לָפָנֵינוּ כָּתוּב בָּרוּר הַמְלַמְּדֵנוּ כִּי בַּעֲלֵי הַחַיִּים יָצְאוּ מִתּוֹךְ הָאֲדָמָה. אוּלָם אֵיךְ אֵרַע הַדָּבָר בְּפֹעַל?

מְלַמֵּד אוֹתָנוּ רַשִׁ"י הַקָּדוֹשׁ כִּי בְּעֶצֶם, פָּסוּק זֶה מְלַמְּדֵנוּ כִּי בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי הָאָרֶץ רַק "הוֹצִיאָה" אֶת בַּעֲלֵי הַחַיִּים מִתּוֹכָהּ. זֹאת מִשּׁוּם שֶׁכָּל בַּעֲלֵי הַחַיִּים נִבְרְאוּ כְּבָר בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה, וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי הָאֲדָמָה הוֹצִיאָה אוֹתָם הַחוּצָה. וְכָךְ הָיָה סֵדֶר הַיְצִיאָה: הָרִאשׁוֹן יָצָא רְאוּבֵן, וְאַחֲרָיו הִמְשִׁיךְ וְיָצָא שְׁאָר הַגּוּף!

הָבָה וְנִקְרָא יַחַד אֶת דִּבְרֵי רַשִׁ"י הַקָּדוֹשׁ עַל פָּסוּק זֶה:

"תּוֹצֵא הָאָרֶץ - הוּא שֶׁפֵּרַשְׁתִּי, שֶׁהַכֹּל נִבְרָא מִיּוֹם רִאשׁוֹן, וְלֹא הוֹצִרְכוּ אֶלָּא לְהוֹצִיאָם".

וּבְמַסֶּכֶת חוּלִין מוֹסִיף לָנוּ רַשִׁ"י:

"...שֶׁכָּל שְׁוָרִים פַּרְסוֹתֵיהֶם נוֹלָדוֹת עִמָּם, וְקַרְנוֹתֵיהֶם גְּדֵלִים לְאַחַר זְמַן, אֲבָל שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּקוֹמָתָם נִבְרְאוּ וּבְקַרְנֵיהֶן, וּכְשֶׁיָּצָא מִן הָאָרֶץ רֹאשׁוֹ תְּחִלָּה נִמְצְאוּ שֶׁקָּדְמוּ קַרְנוֹתָיו לְפַרְסוֹתָיו" (רַשִׁ"י חוּלִין ס.).

❁❁❁

הָבָה וְנִדְמְיֵן אֶת זֶה: אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת הָאֲדָמָה, אֵין עָלֶיהָ כְּלוּם, הַכֹּל שָׁטָמָה, אֲפִילּוּ הַצְּמָחִים עוֹד לֹא יָצְאוּ הַחוּצָה, וּפִתְאוֹם - פִּתְאוֹם יוֹצֵאת קֶרֶן, מִתּוֹךְ הָאֲדָמָה, וְיוֹצֵא רֹאשׁ, רֹאשׁ שֶׁל שׁוֹר, וְהִנֵּה יוֹצֵא וְעוֹלֶה מִן הָאֲדָמָה שׁוֹר גָּדוֹל, וְהוּא מַתְחִיל לָלֶכֶת.

תַּחְשְׁבוּ עַל כָּל הַחַיּוֹת: כֻּלָּן יָצְאוּ מִתּוֹךְ הָאֲדָמָה! הָאֲרָיֵה, הַדֹּב, הַגָּמָל, הַסּוּס, כָּל בַּעֲלֵי הַחַיִּים יָצְאוּ מִתּוֹךְ הַחוֹל!

❁❁❁

וְכָעֵת נַעֲבֹר לִשְׁאֵלָה נוֹסֶפֶת: הַאִם בַּעֲלֵי הַחַיִּים נִבְרְאוּ קְטַנִּים, גּוּרִים, אוֹ שֶׁהֵם נִבְרְאוּ שְׁלֵמִים בְּבָגְדָלָם?

גַּם עַל כָּךְ מְלַמֵּד אוֹתָנוּ רַשִׁ"י הַקָּדוֹשׁ, כִּי הֵם נִבְרְאוּ שְׁלֵמִים בְּמַתְכֹּנֶת גּוּפָם כְּאִילּוּ הָיוּ בְּנֵי שָׁנִים הַרְבֵּה, בַּשְּׁלֵמוּת הִתְפַּתְּחוּתָם.

כָּךְ נֶאֱמַר בַּתּוֹרָה: "**וַיִּבֶן אֱ-לֹהִים אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל הָאָדָם**" (בְּרֵאשִׁית ב,כב). וּמְבָאֵר שָׁם רַשִׁ"י: "**וַיִּבֶן - הִלּוּלִי לָהּ. מְשׁוֹר פָּר - הוּא שׁוֹר שֶׁהִקְרִיב אָדָם הָרִאשׁוֹן, שֶׁנִּבְרָא בְּקוֹמָתוֹ, וּבַיּוֹם שֶׁנִּקְרָא שׁוֹר בּוֹ בַּיּוֹם הֻבְיאוּ, שֶׁהַשּׁוֹר בֶּן יוֹמוֹ קְרוּי שׁוֹר שֶׁנֶּאֱמַר 'שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז כִּי יִוָּלֵד', בּוֹ בַּיּוֹם נִדְמֶה לְפַר שֶׁהוּא בֶּן שָׁלֹשׁ. מִקֶּרֶן מַפְרִיס - קַרְנוֹתָיו קָדְמוּ לְפַרְסוֹתָיו, שֶׁהֲרֵי בְּקוֹמָתוֹ וּבְקַרְנָיו נִבְרָא, וְרֹאשׁוֹ יָצָא מִן הָאָרֶץ תְּחִלָּה, כְּדֶרֶךְ כָּל הַנּוֹלָדִים הוֹצִיאָתָן הָאָרֶץ, נִמְצְאוּ קַרְנָיו קָדְמוּ לְרַגְלָיו".**

כְּלוֹמַר - הַשּׁוֹר שֶׁהִקְרִיב אָדָם הָרִאשׁוֹן, נִבְרָא שָׁלֵם בְּקוֹמָתוֹ כְּשׁוֹר גָּדוֹל וּבַעַל קְרָנַיִם, וּמְבָאֵר רַשִׁ"י שֶׁבַּכָּתוּב נֶאֱמַר "**מִקֶּרֶן מַפְרִיסוֹ**", לְלַמְּדֵנוּ שֶׁקֹּדֶם יָצְאוּ קַרְנָיו מִן הָאֲדָמָה וּלְאַחַר מִכֵּן יָצְאוּ רַגְלָיו וּפַרְסוֹתָיו.

❁❁❁

וּלְסִיּוּם הַדְּבָרִים נְבָאֵר כִּי יֵשׁ כָּאן מוּסָר הַשְׂכֵּל גָּדוֹל: דָּוִד הַמֶּלֶךְ מְלַמְּדֵנוּ כִּי כַּאֲשֶׁר אָדָם מְהַלֵּל אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּכָל לִבּוֹ, בְּשִׁיר וּבְתוֹדָה, הֲרֵי יִתְכֵּן שֶׁהִלּוּלוֹ יוֹטֵב בְּעֵינֵי ה' עוֹד יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר אִלּוּ הָיָה מֵבִיא קָרְבָּן שֶׁל שׁוֹר חָשׁוּב וּמְשֻׁבָּח כְּמוֹ הַקָּרְבָּן שֶׁהִקְרִיב אָדָם הָרִאשׁוֹן!

זֹאת מִשּׁוּם שֶׁכַּיָּדוּעַ, "**הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לִיבָּא בָּעֵי**" (=רוֹצֶה אֶת הַלֵּב), **דִּכְתִיב וַה' יִרְאֶה לַלֵּבָב**" (לְשׁוֹן הַגְּמָרָא בְּסַנְהֶדְרִין קו,ב). וּלְעִתִּים דַּוְקָא הָאָדָם שֶׁאֵין בְּיָדוֹ לְהָבִיא קָרְבָּן חָשׁוּב אוֹ תְּרוּמָה גְּדוֹלָה - הֲרֵיהוּ שׁוֹפֵךְ אֶת לִבּוֹ בְּיֶתֶר שְׂאֵת לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

יְלָדִים יְקָרִים וַאֲהוּבִים! מְבַקֵּשׁ אֲנִי לִפְנוֹת כָּעֵת לִלְבַּכֶם הַטָּהוֹר.

בִּימֵים אֵלּוּ כָּלָנוּ חוֹוִים תְּקוּפָה שֶׁדּוֹרֶשֶׁת מֵאִתָּנוּ הִתְמוֹדְדוּת מוּל אֶתְגָּרִים גְּדוֹלִים. חֵלֶק מֵאִתָּנוּ סָפְגוּ צַעַר וּכְאֵב נוֹרָא בַּמִּשְׁפָּחָה הַקְּרוֹבָה וְהָרְחוֹקָה, וְחֵלֶק מֵאִתָּנוּ אֲחוּזִים בִּדְאָגוֹת וּבִלְבּוּלִים, חֲרָדוֹת וּפְחָדִים. לְעִתִּים נִדְמֶה לָנוּ כִּי פָּשׁוּט אֵין לָנוּ כֹּחַ לְהִתְרַכֵּז בַּתְּפִלָּה אוֹ לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם בְּלֵב שָׁלֵם עַל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים שֶׁנִּתַּן לָנוּ.

אַךְ עָלֵינוּ לִזְכֹּר כִּי דַּוְקָא בִּתְקוּפוֹת אֵלּוּ, אִם בְּכָל זֹאת נִתְאַמֵּץ לְהַרְבּוֹת בִּתְפִלָּה וּבְהוֹדָיָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לַמְּרוֹת הַקֹּשִׁי הַגָּדוֹל, הֲרֵי מַאֲמָץ הַלֵּב יֶחְשַׁב בְּעֵינֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יוֹתֵר מִכָּל קָרְבָּן גָּדוֹל וּמְשֻׁבָּח, וְנוּכַל לִכְעֹל רַבּוֹת לְתוֹעֶלֶת מִשְׁפַּחְתֵּנוּ וּלְטוֹבַת כָּל כְּלַל יִשְׂרָאֵל! **בְּהַצְלָחָה לְכֻלָּנוּ!**

מְשִׁיבִים כַּהֲלָכָה
חִידּוֹת בַּפָּרָשָׁה מֵאֵת מָרְדְּכַי חַלָּמִישׁ

פָּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית (פֶּרֶק א). יֵשׁ לְהֵעָזֵר בְּרַשִׁ"י

1. בְּפִרְקֵנוּ יֶשְׁנָהּ מִלָּה אַחַת בַּת 8 **אוֹתִיּוֹת**. נַסּוּ לְמְצוֹא אוֹתָהּ.
2. מַדּוּעַ נֶאֱמַר "יוֹם **הַשִּׁשִּׁי**" וְלֹא יוֹם שִׁשִּׁי.
3. מַדּוּעַ נֶאֱמַר "**נַעֲשֶׂה** אָדָם" בְּלָשׁוֹן רַבִּים?
4. מִיהֶם הַמַּלְאָכִים הָעוֹמְדִים **מֵימִין** וּמִיהֶם הָעוֹמְדִים **מִשְּׂמֹאל**?
5. מָה הַהֶבְדֵּל בֵּין לְשׁוֹן **רִידוּי** וּלְשׁוֹן **יְרִידָה**?
6. מַדּוּעַ נִכְתַּב "**הַתַּנִּינִם**" חָסֵר לְלֹא הָאוֹת יוּד?
7. הַשְׁלִימוּ אֶת הַמִּשְׁפָּט: "**אִי אֶפְשָׁר לִשְׁנֵי מְלָכִים שֶׁיִּשְׁתַּמְּשׁוּ** _____".
8. אֵיזֶה **יוֹם** מְסֻכָּן לְמַחֲלָה שֶׁל תִּינוֹקוֹת חֲלִילָה?
9. מָה הַהֶבְדֵּל בֵּין **דָּשָׁא** וּבֵין **עֵשֶׂב**?
10. עַל מִי מְסֻפָּר שֶׁהָיָה **כְּיוֹנֶה הַמְּרַחֶפֶת עַל הַקֵּן**?

כְּסֵף מִשְׁנֶה

יַלְדֵי בְּנֵי הֵיכָלָא לוֹמְדִים הִלְכוֹת כְּסָפִים

1. פְּתִיחָה

גְּבֶרֶת כֹּהֵן צְרִיכָה 'לְקַפֵּץ' לְשִׁעָתַיִם לַחֲתֻנַּת חֲבֵרָה, וְלָכֵן מְבַקֶּשֶׁת הִיא מִגְּבֶרֶת לֵוִי, הַשְּׁכֵנָה, שֶׁתִּשְׁמֹר לָהּ עַל יְלָדֶיהָ.

- גְּבֶרֶת לֵוִי: טוֹב מְאֹד בְּשִׂמְחָה, - וְאֶפְשָׁר לְבַקֵּשׁ בַּקָּשָׁה חֲזָרָה?, מָחָר יֵשׁ לָנוּ בַּר מִצְוָה שֶׁל אָחִי, וַאֲנַחְנוּ לֹא לוֹקְחִים אֶת הַיְלָדִים, הַתּוּכְלִי לִשְׁמֹר עֲלֵיהֶם?.

- וַדַּאי וַדַּאי, יְפִי, עָנְתָה גְּבֶרֶת כֹּהֵן.

הַתּוּכְלוּ לְהִסְתַּכֵּל בַּשֻּׁלְחָן עָרוּךְ יו"ד ק"ס, ט' וּלְרְאוֹת אִם גְּבֶרֶת כֹּהֵן וְלֵוִי נָהֲגוּ כָּשׁוּרָה?

הַמַּעֲנֶה בְּקֹוֶ 'בְּנֵי הֵיכָלָא' שְׁלוּחָה 5,4

2. הֲיַדַּעְתָּ?

נֶאֱמַר בַּמִּשְׁנָה (בבא מציעא עה, ב) וְאֵלּוּ עוֹבְרִין בְּלֹא תַּעֲשֶׂה, הַמַּלְוֶה, וְהַלּוֶה, וְהָעֵרֶב, וְהָעֵדִים, וַחֲכָמִים אוֹמְרִים: אַף הַסּוֹפֵר.

דָּבָר מֻפְלָא כָּתַב הַפַּעְנֵחַ רָזָא [שמות כב כד] עַל הַפָּסוּק 'לֹא תְשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ'

שֶׁתֵּבוֹת **"לֹא תְשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ"**, בְּגִימַטְרִיָּא **אֶחָד הַלּוֶה וְהַמַּלְוֶה אֶחָד הָעֵדִים וְהַסּוֹפֵר וְאֶחָד הָעֵרֶב עוֹבְרִים בְּהַלָּאו**.

3. סִפּוּר

מֻחְסָר - רַק מַרְוִיחִים!!!

סִפּוּר מֻפְלָא סִפֵּר לָנוּ הָרַב שְׁלֹמֹה ג. מב"ב:

בְּרִשּׁוּתִי הָיָה סְכוּם כֶּסֶף גָּדוֹל מְאֹד הַמַּסְפִּיק לִקְנוֹת כְּרֶבַע דִּירָה, וְהַתִּכְנוֹן הָיָה לְהַפְקִידוֹ בַּבַּנְק, עַל מְנַת לְהַרְוִיחַ קְצָת מִזֶּה [בְּהֶתֵּר כְּמוּבָן]. אַךְ אַחַר מַחְשָׁבָה, וּבְהִתְיַעֲצוּת רַב הֶחְלִיט לַעֲשׂוֹת מִכְסָפוֹ חֶסֶד, וּלְהַפְקִידוֹ בַּגְּמ"ח.

כַּמָּה שָׁנִים, וְאֵכֶן הִגִּיעַ הַזְּמַן לִקְנוֹת דִּירָה, אוֹ אָז נִגַּשְׁתִּי לְגְּמ"ח לְבַקֵּשׁ אֶת הַכֶּסֶף חֲזָרָה, וְכֵן גַּם לְבַקֵּשׁ הַלְוָאָה. בַּעֲלֵי הַגְּמ"ח שָׁרְצוּ לְהַכִּיר לִי טוֹבָה, עַל כָּךְ שֶׁבְּזְכוּתִי הַגְּמ"ח 'עָמַד עַל רַגְלָיו' בְּשָׁעוֹת קָשׁוֹת, אִשְּׁרוּ לִי הַלְוָאָה פִּי 4 מֵהַסְּכוּם!!! הֵוֵי אוֹמֵר דִּירָה שְׁלֵמָה, לְלֹא שֶׁקֶל שֶׁל רִבִּית.

אִם הָיִיתִי מַפְקִיד בַּבַּנְק, הָיִיתִי צָרִיךְ לְשַׁלֵּם מַשְׁכַּנְתָּא פִּי כַּמָּה וְכַמָּה.

וְכָעֵת קִרְאוּ אֶת הַכּוֹתֶרֶת.

פְּתִרוֹנוֹת הַחִידּוֹן אִשְׁבּוּשׁ שָׁטָבַר:

1. כַּמָּה לָאוִין עוֹבֵר הַמַּלְוֶה בְּרִבִּית? **שִׁשָּׁה** [ספה"מ לרמב"ם ל"ת רל"ז, ורעק"א יו"ד ק"ס א'].
2. מָה עָנְשׁוֹ בָּעוֹלָם הַזֶּה? **נִכְסָיו יִתְמוֹטְטוּ** [שו"ע ק"ס ס"ב].
3. הַאִם כַּיּוֹם מֻתָּר לְהַלְווֹת וְלִלְווֹת מִגּוֹי בְּרִבִּית? **מֻתָּר** [שו"ע קנ"ט].
4. הַאִם מֻתָּר שֶׁתִּהְיֶה רִבִּית פְּחוֹת מִשְּׁוֶה פְּרוּטָה? **מֻחְלֶקֶת אִם זֶה מִדְּאוֹרַיְתָא אוֹ מִדְּרַבָּנָן.** [שו"ע קס"א א', בהגר"א ובגליון מהרש"א].

הגמ"ח המרכזי
שע"י גמ"ח לבית ישראל (ע"ר)
בברכתם ובעידודם של גדולי ישראל שליט"א

'שׁוֹנֶה הֲלָכוֹת'

יַלְדֵי 'בְּנֵי הֵיכָלָא' לוֹמְדִים הִלְכוֹת תְּפִלָּה

פֶּרֶק א - "מוֹדֶה אֲנִי"

הֲלָכוֹת

א. כַּאֲשֶׁר מִתְעוֹרְרִים בַּבֹּקֶר טוֹב לוֹמַר מִיָּד: "מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיָּם שֶׁהֶחֱזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֶמְלָה, רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ" (משנה ברורה סימן א סעיף קטן ח). בִּתְפִלָּה זוֹ אָנוּ מוֹדִים לקב"ה עַל שֶׁמַּקְנִים אֱמוּנָתוֹ לְהַחֲזִיר לָנוּ בַּבֹּקֶר אֶת הַנְּשָׁמָה שֶׁהִפְקַדְנוּ אֶצְלוֹ בִּזְמַן הַשֵּׁנָה.

ב. אֵין צָרֶךְ לְטֹל יָדַיִם קֹדֶם אֲמִירַת "מוֹדֶה אֲנִי" מֵאַחַר שֶׁאֵין בְּנָשָׁה זֶה שָׁם הַשֵּׁם (שם).

ג. נוֹהֲגִים לוֹמַר 'מוֹדֶה אֲנִי' רַק בַּבֹּקֶר, וְלֹא בִּזְמַן אַחַר שֶׁמִּתְעוֹרְרִים לְאַחַר שֵׁנָה בַּיּוֹם (הערות מהדורת "דרשו" בשם הגר"ח קנייבסקי זצ"ל).

"רַבִּים דְּרָשִׁים לַבְּקָרִים רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ"

"אָמַר רַבִּי אַלְכְּסַנְדְּרִי: עַל שֶׁאַתָּה מְחַדֵּשׁ בְּכָל בֹּקֶר וָבֹקֶר, אָנוּ יוֹדְעִין שֶׁאֱמוּנָתְךָ רַבָּה לְתַחֲיַת הַמֵּתִים" (איכה רבה ג ח).

פְּנִינִים

"רַבִּים דְּרָשִׁים לַבְּקָרִים רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ"

מַה הִיא אֱמוּנָתוֹ הַגְּדוֹלָה שֶׁל הקב"ה אֲשֶׁר מִתְגַּלִּית חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים?

אֵלּוּ דִּבְרֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ עַל הַפָּסוּק הַזֶּה: הקב"ה מְקַבֵּל מֵאִתָּנוּ מִדֵּי לַיְלָה אֶת נִשְׁמָתֵנוּ לְפִקָּדוֹן: "בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי". וְאַף עַל פִּי שֶׁיֵּשׁ לָנוּ הַרְבֵּה חוֹבוֹת, מֵהֶחֱטָאִים הָרַבִּים שֶׁאָנוּ חוֹטְאִים בְּכָל יוֹם, מִכָּל מָקוֹם אֵין הוּא גּוֹבֶה אֶת הַנְּשָׁמָה בְּחוֹבוֹ, אֶלָּא מַחֲזִירָהּ לָנוּ חֲדָשָׁה בְּכָל בֹּקֶר. וְלָמָּה הוּא מַחֲזִירָהּ? כִּי רַבָּה אֱמוּנָתוֹ – כִּי הוּא שׁוֹמֵר נֶאֱמָן בְּיוֹתֵר, וְשׁוֹמֵר נֶאֱמָן מַחֲזִיר אֶת הַפִּקָּדוֹן בְּלִי לַעֲשׂוֹת חֶשְׁבּוֹנוֹת.

רַבִּי יְהוֹנָתָן אֵיבְּשִׁיץ זצ"ל שֶׁמֵּבִיא אֶת דִּבְרֵי הַזֹּהַר, אוֹמֵר שֶׁהַדְּבָרִים מִשְׁתַּלְבִים עִם הֶמְשֵׁךְ הַפָּסוּק: בִּגְלַל שֶׁאָנוּ רוֹאִים כָּל בֹּקֶר עַד כַּמָּה רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ, לָכֵן: "חֶלְקִי ה' אָמְרָה נַפְשִׁי עַל כֵּן אוֹחִיל לוֹ" – אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים וּמְצַפִּים שֶׁיִּשְׁמֹר אֱמוּנָתוֹ גַּם בְּקִיּוּם הַהַבְטָחוֹת עַל הַגְּאֻלָּה הָעֲתִידָה. וְאַף עַל פִּי שֶׁיִּתְמַהְמֵהַּ – עִם כָּל זֶה נְחַכֶּה לוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁיָּבוֹא, כִּי רַבָּה אֱמוּנָתוֹ (ומתוק האור).

חִידָה:

מֵהוּ הַמָּקוֹר שֶׁל הַנֹּסַח "מוֹדֶה אֲנִי..."?

1. גְּמָרָא.
2. זֹהַר.
3. הָאַר"י ז"ל.
4. סֵפֶר "סֵדֶר הַיּוֹם".

הַמַּעֲנֶה בְּקֹוֶ 'בְּנֵי הֵיכָלָא' שְׁלוּחָה 5,6

שְׁלוּחַת 'הַפְּקֻדָּתִי שׁוֹמְרִים'

קוֹ 'בְּנֵי הֵיכָלָא' 0733-638-700 שְׁלוּחָה 9,

שְׁלוּחַת תֹּכֶן מְיֻחֶדֶת לְיָמִים אֵלּוּ בְּעִקְבוֹת הַמַּצָּב הַשּׁוֹרֵר בְּאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ.

1 - תְּכָנִים מְיֻחָדִים לְיָמִים אֵלּוּ:

דִּבְרֵי הִתְעוֹרְרוּת וּתְפִלַּת רַבִּים - מָרָן הַגְּרַ"י זִילְבֶּרְשְׁטֵיין שְׁלִיטָ"א, הַגְּרַ"ש גַּלָּאי שְׁלִיטָ"א, הַגְּרַמָ"ש אֶדְלְשְׁטֵיין שְׁלִיטָ"א, הַגְּרַ"י קוֹלְדֶצְקִי שְׁלִיטָ"א, הַגְּרָ"א בִּידֶרְמָן שְׁלִיטָ"א | פָּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ - הָרַב יוֹסֵף צְבִי גּוֹלְדֶבֶּרְג שְׁלִיטָ"א וְהָרַב מָרְדְּכַי חַלָּמִישׁ שְׁלִיטָ"א | דִּבְרֵי חִזּוּק וְסִפּוּרִים מְאַלְּפִים - הָרַב שְׁלֹמֹה מִילֶר שְׁלִיטָ"א, הָרַב אֱלִיָּהוּ אֶרִיאֵל

הַשְּׁלוּחָה מִתְעַדְכֶּנֶת בִּתְכָנִים חֲדָשִׁים מִיַּד י כַּמָּה שָׁעוֹת.

2 - דִּוּוּחַ שָׁעוֹת לְמוּד וְקַבָּלוֹת טוֹבוֹת וְקַבָּלַת פְּרָקֵי תְּהִלִּים

3 - עִדְכּוּן הַמְּשִׁימוֹת הַיּוֹמִית שֶׁל חוֹבְרוֹת 'הַפְּקֻדָּתִי שׁוֹמְרִים' וּכְנִיסָה לַהַגְרָלוֹת

4 - הִצְטָרְפוּת לְמִנְיַן הַתְּהִלִּים הַגָּדוֹל עִם רַבָּנִים חֲשׁוּבִים

5 - הַחִידָה הַיּוֹמִית

6 - הַחִזּוּק הַיּוֹמִי מִפִּי ר' יוֹסֶלֶה אַייְזְנְבָּאךְ

7 - שִׁידּוּר חַי מִמַּעֲמַד הַתְּפִלָּה הַיּוֹמִי שֶׁל יַלְדֵי 'בְּנֵי הֵיכָלָא' עִם גְּדוֹלֵי הָרַבָּנִים בְּשָׁעָה 18:45

יְלָדִים יְקָרִים!

הִצְטָרְפוּ לְסִדְרֵי הַלִּמּוּד 'הַפְּקֻדָּתִי שׁוֹמְרִים' בִּקְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּחוֹבְרוֹת הַמְּיֻחָדוֹת וּתְקַבְּלוּ פְּרָסִים מְשׁוּתָּלְמִים!

מַרְאוֹת מִקְּהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ

יַלְדֵי בְּנֵי הֵיכָלָא בְּלִמּוּד, בִּתְפִלָּה וּבִזְעָקָה לְאָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם

מסטרפיוריוס

סיפור היסטורי בהמשכים מאת אורי מן | פרק ט'

תקציר הפרקים הקודמים:

מקס, נער יהודי, נמצא בכפר גויי קטן יחד עם כינורו. הוא נזכר במאורעות שעברו עליו עד הגיעו לכפר. בשלב זה מגיע מקס לביתם של הגרייסטונים והוא מסתיר את יהדותו. הימים הנוראים חולפים כאשר מקס מתפלל לבדו בשדה מעומק ליבו השבור. שאלתו של רונלד מפתיעה עד מאוד את מקס.

החיים בכפר הקטן נכנסו איכשהו למסלול שגרתי מסוים. מקס היה הולך לבית הספר, מסייע לילדי גרייסטון בשיעורי הבית שלהם ולפעמים גם משחק איתם. הם אהבו לשחק אתו ב'ארץ, עיר, חי, צומח דומם'. כאשר הוא מלמד אותם מילים שונות בגרמנית, ואילו הם מעשירים את האנגלית שלו במילים משלהם.

לפעמים היה מקס מנעים להם בצלילי כינור ענוגים את הלילות, שהלכו והחלו להתארך יותר ויותר עם בוא החורף, בעודם יושבים ליד האח, שותים תה ואוכלים עוגיות חמאה טריות אותן אפתה אנה.

לפיכך, כה התפלא מקס כאשר שאל אותו רונלד האם הבחין שאי מי עוקב אחריו... מקס נחרד וליבו החיש את פעימותיו, האם מישהו גילה את דבר יהדותו?

"ראיתי היום את צ'רלי הולך לשדה שמאחורי הבית של טיילור", אמר רונלד למקס באחד הימים, "האם הוא פגש אותך?"

"לא", ענה לו מקס. "לאיזה צ'רלי אתה מתכוון?"

"צ'רלי, הילד המוזר הזה מהכיתה שלך. הוא הגיע יחד איתכם מלונדון".

מקס הנהן בראשו. צ'רלי אכן הגיע איתם מלונדון באותה הרכבת שלקחה אותם להנלו. הוא היה בן הכיתה שלמד בה בלונדון, ושוכן אצל אחת המשפחות בכפר, יחד עם ילד נוסף מכיתתו.

צ'רלי היה ילד מוזר מעט. שקט מאוד וחולמני תמיד. לא היה נראה שהלימודים מעניינים אותו בכלל. המורה ריצ'ארד ניסה כמה וכמה פעמים להכניס אותו לעניינים, לשאול אותו שאלות שונות, לבקש ממנו שיקרא את שיעורי בית, אבל לשווא. צ'רלי היה עונה רק ב'כן' ו'לא' וממשיך לשתוק ולחלום.

את ההפסקות היה צ'רלי מעביר בדרך כלל בקריאת ספרים, ויושב שעות עם עצמו, אך הוא מעולם לא יצא לשחק עם ילדי הכיתה.

הילדים שהגיעו עימו מלונדון ידעו לספר שהוריו מתגוררים באחד מפרברי לונדון ויש להם בית עסק לפרוות. "מעניין, אבל הוא לא היה כזה שתקן בשנה שעברה", אמר טוני, ילד נוסף שהגיע איתם אף הוא ברכבת. "אני חושב שצ'רלי לוקח את המלחמה בצורה קשה. אולי הוא מאוד מתגעגע הביתה?..."

מקס לא מצא כל עניין לא בצ'רלי ולא בשאר ילדי הכיתה. הוא היה אדיב ומסויג מאוד, אך בד בבד היה גם עירני לנעשה בכיתה ובכפר.

מקס הניח את שאלתו של רונלד בירכתי מוחו, והמשיך הלאה בשגרת יומו. כמעט מידי יום ביומו היה יוצא עם הסטרדיווריוס שלו אל השדות ומתפלל עימו.

גם הוא היה בודד ומרוחק מאשפחתו

גם הוא היה עם הכינור שלו בשדות וגם הוא שפך ליבו בתפילות

לפעמים לא היה לו מצב רוח לנגן שום דבר, או אז היה משים עצמו כאילו שהוא מנגן, שמא יראה אותו אי מי מבני הכפר העוברים בסביבה, בעוד למעשה היה מתפלל או אומר מזמורי תהילים.

לעיתים קרובות חש קרוב מאוד למילותיו של דוד המלך, גם הוא היה בודד ומרוחק ממשפחתו, גם הוא היה עם הכינור שלו בשדות וגם הוא שפך ליבו בתפילות. כמה טוב שיש לו, למקס, פרקי תהילים שכה הולמים את מצבו....

באחד הימים, אכן הבחין מקס בדמות קטנה משוטטת לא הרחק ממקום מושבו. בתחילה לא ראה בכך דבר חריג, מידי פעם חלפו על פניו אנשי הכפר או ילדיהם שהלכו לסייע לאבותיהם בעבודות השדה, אבל אלו הלכו ונעלמו באותה המהירות שבה הגיעו ולא התעכבו לידו כלל.

הדמות ההיא הייתה שונה מעט, היא הלכה וקרבה אליו בהיסוס מה, עמדה ללא ניע כעשר דקות והביטה בו, לאחר מכן שבה אל הכפר. למחרת, הלכה וקרבה אליו הדמות יותר, גם הפעם עמדה במרחק ניכר ממנו, בפעם הזאת הוא כבר זיהה אותה. היה זה צ'רלי.

מקס נזכר בשאלתו של רונלד והסיק מכך שצ'רלי מתחקה אחר עקבותיו, והוא עושה את זה כבר כמה פעמים.

ליבו של מקס החסיר פעימה. מה רוצה ממנו צ'רלי המוזר?

כמה ימים לפני כן, מאז העיר רונלד את תשומת ליבו למעקבו של צ'רלי אחריו, השיב לו מקס במעקב משלו אחריו. אך בניגוד לצ'רלי, הוא עשה את זה בצורה שקטה ובלתי נראית.

באחת ההפסקות, נכנס מקס לכמה רגעים לכיתה, הכיתה הייתה ריקה, זולת צ'רלי המוזר שישב על כסאו וקרא בספר.

מקס ניגש אל מקומו, והשים את עצמו כאילו הוא מחפש משהו בילקוטו. תוך כדי הפיכת ילקוטו, העיף מבטים חפוזים לעבר צ'רלי. הוא הבחין שצ'רלי ישב על מקומו וכלל לא קרא בספר, הוא פשוט ריחף לו בעולמות משלו, עיניו נעוצות אי שם בחלל ומחשבותיו מרחפות במקומות נעלמים.

מקס הכיר את המבט המוזר והמנותק הזה מהשיעורים. המורה ריצ'ארד היה גוער בו לעיתים, אך ללא תוצאות. עם הזמן הניח לו המורה משראה שאינו מצליח להשיב את צ'רלי למסלול הלימודים.

בסיום הלימודים, האריך מקס בכוונה תחילה את דרכו אל בית הגרייסטונים. "אתה לא בא הביתה?" שאל אותו רונלד בחצר בית הספר.

"לא", ענה לו מקס בקול גבוה, כאשר הוא מתכוון שקולו יגיע לאוזניים נוספות, וביניהן אזניו של צ'רלי, "אני צריך לסדר משהו באיזה מקום".

// המשך בגליון הבא בע"ה //

לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
עִם יְהוּדָה וְהִלֵּל

מֵאֵת צֶוֶת סוֹפְרֵי "בְּנֵי הַיְקָרָא" | צִיּוּרִים: מוֹטִי הֶלֶר

בַּפְּרָקִים הַקּוֹדְמִים:
יַלְדֵי הַכִּפָּה וּבְתוֹכָם יְהוּדָה וְהִלֵּל, זוֹכִים לְבַקֵּר בַּפַּארְק 'לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל', אֲשֶׁר הוּקַם עַל יְדֵי הַסַּבָּא ר' דָּוִיד מֵאַמְרִיקָה...

פֶּרֶק 19

הַחֲבֵרוּתוֹת שֶׁבְּכִפָּה:

